

vom očitneje svojo veleizdajsko naturo!

O izidu te sodnijske razprave bomo še poročali! — Telegram: Toženca sta se s tožitelji sporazumela: vsled tega so tožitelji potegnili tožbo nazaj in je bil dr. Friedjung oproščen.

Novice.

Zaradi božičnih praznikov ima današnja številka „Štajerca“ 4 strani priloge, tako da šteje skupaj 12 strani. Tudi prihodnja (novoletna) številka imela bode tako prilogo! Upamo, da smo s tem čitateljem ustregli!

Srečno voščilo ob priliki božičnih praznikov prinašata vsem svojim prijateljem in znancem uredništvo in upravništvo „Štajerca“.

„Štajerc“ l. 1910. S prihodnjim letom stopi naš „Štajerc“ v 11. letnik svojega izhajanja. Vse nasprotovanje mu ni prav nič škodovalo; nasprotno, vedno več in vedno zanesljivejših naročnikov smo dobili. Danes tvorijo naši somišljeniki veliko, po celem spodnjem Štajerskem in Koroškem raztreseno občino naprednih mož, katere ne more nobena sila premagati... V novo leto stopamo pa s trdnim prepričanjem, da se bode ta občina naših somišljenikov še povečala in zboljšala. V to svrhu je seveda treba, da vsak prijatelj svojo dolžnost stori. Porabite božične praznike in teh par dni do novega leta v ta namen, da nabirate novih naročnikov. Vsakdo ima gotovo vsaj enega prijatelja, kateremu naj priporoča naročbo na naš list. V vsaki kmetški hiši, pri vsakemu naprednemu obrtniku in delavcu naj bode naš list. Vsakdo najde v tem velikem in najcenejšem listu gotovo dosti poduka in zabave. Ako vsi naši pravi prijatelji svojo dolžnost storijo, potem se bode število naših odjemalcev še podvojilo. To pa bode gotovo koristno za list, koristno pa tudi za naročnike. Kajti na te način bi bilo mogoče, da list še povečamo in mu dodamo potrebnega gradiva. Že zdaj pa lahko rečemo, da bode „Štajerc“ v prihodnjem letu še boljši, kakor je bil doslej. Dodali mu bomo po možnosti lepe slike in po potrebi tudi priloge. V političnem oziru storil bode „Štajerc“ to, kar je doslej storil: boril se bode proti vsakemu zatiranju in izkoriščanju ljudstva in za gospodarsko zboljšanje položaja! Gospodarske članke objavljali bomo še vedno tako, kakor doslej in mislimo, da bodejo s tem naši kmetški prijatelji zadovoljni. Kajti ni ga političnega lista na Slovenskem, ki bi za gospodarstvo toliko koristnih člankov objavil, kakor mi. Skušali bomo pa tudi, da objavimo čimveč podlistkov podučne in zabavne vsebine. Tako bode v našem listu za vsacega preskrbljeno! „Štajerc“ ostane zvest svojim prijateljem, naj tudi tujnjemu zvesti ostanejo! S to željo prosimo stare in nove svoje naročnike, naj se podajo vsi na delo za „Štajerca“, ki je edini pravi napredni, neodvisni list! Naprej za našim ciljem! Naprej za ljudstvo! Naprej za blagor prebivalstva! Naprej za delavne sloje!

Ljubljanski „Slovenec“ krade! V Ljubljani izhaja dnevnik „Slovenec“, ki je glasilo vseh slovensko-politikujočih duhovnikov in vseh slovensko-klerikalnih strank. Da se ta list ne drži posebno strogo nauka o resničnosti, to je samo ob sebi umevno. Kajti klerikalci in resnica, to sta dva nasprotujoča si pojma. Klerikalci bi od žalosti umrli, ko bi moral vedno resnico govoriti. Zato klerikalni listi raje vedno lažejo. Ali ne samo zapovedi resnice se ne držijo. Tudi druge zapovedi so tem pobožnim ljudem deveta briga. Ljubljanski „Slovenec“ n. pr. tudi prav rad — krade. Da ponatisne semtertja kakšno notico iz našega lista ali pa iz katerega drugega naprednega časopisa, tega bi mu niti ne zamerali; čeprav se ran zdi, da bi tudi v takem slučaju dostojni list navedel vir. Ali preteklo nedeljo smo čitali v ljubljanskem „Slovencu“ podlistek, ki se nam je zdel zelo znan. Gledali smo in gledali ter opazili, da je „Slovenec“ ta podlistek — ukradel. Razni napredni listi, m. dr. tudi celjska „Deutsche Wacht“ in „Štajerc“ so prinesli ome-

njeni podlistek. Navedli so pa, kakor vsak pošteti list, pisca-avtorja. Ljubljanski „Slovenec“ pa je dal podlistku svoj naslov in ga je objavil, brez da bi povedal, kdo je podlistek izmislil in spisal in od kje ga je „Slovenec“ dobil. To je navadna literarna tatvina! K sodnji se tatu seveda ne more privleči, ker dotični podlistek ni bil zavarovan. Ali tatvina je pa le! Pač čudne nazore o žurnalistični poštenosti imajo pri „Slovencu“...

Iz Spodnje-Stajerskega.

Cilji kaplana Korošca. Bivši kaplan dr. Korošec je danes gotovo pravi voditelj prvaško-klerikalne stranke na Štajerskem. Načelnik „kmetске zveze“ je sicer znani revolverski junak Roškar. Ali ta kakor vsi njegovi bratci — la Pišek, Novak, Meško so le figurice, ki morajo tako plesati, kakor žvižga kaplan dr. Korošec. Mlad ta duhovnik je vrhovni general klerikalne stranke in se ne pusti od tega mesta od nikogar spoprijeti. Ko je hotel enkrat n. pr. dr. Benkovič postati general in se je pričel v tem oziru malo v ospredje štuliti, bi mu to kmalu politično življenje koštalo. In moral je presneto ponižno za odpuščenje prositi, da ga je absolucija zopet Koroščeva milost... Dr. Korošec je absolutni vladar klerikalne stranke in kar on reče, to je pribito, to mora biti mišljenje celokupne klerikalne stranke. Zadnjič je imel dr. Korošec v proračunskem odseku državne zbornice zanimivejši govor. Po navadi so Koroščevi govori sicer zelo plitvi, dolgočasni, mož ponavlja pravzaprav le tisto, kar je bral v ljubljanskem „Slovencu“. Tudi so njegovi govori vedno tako jezuvitično zviti kot korzi rog, tako da bi Sloveck skornj mislil, da ni boljšega avstrijskega patriota in človekoljuba ter pridigarja miru, kakor je ta kaplan. Zadnjič v proračunskem odseku se je pa — menia „zmaže“ pijan — malo zagovoril in pokazal je pravo svojo prav, povedal prave svoje cilje. Najpreve se je črni gospod pečal seveda zopet — z Boznijo, kakor da bi slovenski poslanec res drugih skrbi ne imel, kakor one za Bošnjake. Govoril je o agrarni banki v Bozniji s takim navdušenjem, kakor da bi ga poslali v državni zbor širokohladni Bošnjaki in ne štajerski kmetje. Že to je malo čudno in tudi najzabitejši Koroščevi voliči bodejo majali glave in vpraševali: ja kaj pa nas Boznija briga, kaj pa ima dr. Korošec svoj žegnani nos v tamošnje razmere vtikati? Pri nas Joma je toliko gospodarske revščine, da bi imeli vsi poslanci mnogo opraviti, ko bi jo hoteli le deloma odstraniti... Ker ni imel drugega gradiva, napadal je kaplance dr. Korošec potem v svojem govoru nemško obrambeno društvo „Südmarch“. Dr. Koroščevo besedičenje bode temu društvu sicer le koristilo. Ali mi vprašamo resnicoljubnega kaplana-politika le to-le: Ali ne veste, da je „Südmarch“ po toči prizadetemu ormožkem prebivalstvu več tisoč kron darovala? Zakaj pa Ciril-Metodova družba ni niti krajcarja za te slovenske trpine darovala? Zakaj pa politikujoči farji niso zanje ničesar iz skupaj nafetkanega „sklada za obmejne Slovence“ darovali? To naj bi ta pobožni gospod povedal... Ali najzanimivejša točka celoga govora posl. Korošca bil je njegov konec. Ob koncu je namreč približno tako-le govoril: Na juza imamo tri središča: Ljubljana, Zagreb in Beligrad. Čimbolj se bode Ljubljano zauemarljano in Zagreb zatiralo, tem večjo vlogo bode Beligrad igral... Te besede dr. Korošca so pač odkrite in jasne. Njegov cilj in torej cilj vse prvaško-klerikalne stranke je velika zveza z Ljubljano, s hrvaškim glavnim mestom Zagrebom in s srbsko prestolico Beligradom. S to besedo odkril je dr. Korošec vse veleizdajске načrte prvaških klerikalcev. To s besedo se je izjavil odločno proti Štajerski in za Kranjsko, za Hrvatsko ter za — Srbijo... Dobro, dobro, gospoda prvaška! Pozabili ste pri temu le na eno: na ljudstvo! In čeprav vam je to ljudstvo v veliki množini sledilo skozi drn in srn, — v veleizdajstvo, v srbsko-hrvatsko-kranjske zveze vam štajersko ljudstvo ne bode sledilo! Bodočnost bode to dokazala!

Napredni nemški poslanec Marckhl je v proračunskem odseku državne zbornice kralu za

kaplanom dr. Korošec k besedi prišel in je tega politikujočega prvaškega duhovnika prav pošteno za ušeca prijel. V izvrstnem svojem govoru, katerega žalibog zaradi pomanjkanja prostora ne moremo v celoti prinesiti, je posl. Marckhl med drugim rekel: Za Slovence bi bilo bolje, ako bi ne uganjali politiko, ki hrepeni po trizizmu, marveč bi raje z obstoječimi razmerami računali in se po njih ravnali. Za nas ostane vedno nerazumljivo, ako se šovrni en Korošec tuki v državnih zbornici kot zastopnik Hrvatov na Ogrskem in Srbov v Bozniji. Najmanj pa se bojimo dr. Koroščeve grožnje z Beligradom, kajti široki slovenskega ljudstva nimajo zmisla za te Koroščeve ekstravagance in nočejo o njih ničesar vedeti... V nadaljnem svojem govoru je omenil poslanec Marckhl tudi, da prihajajo brezvestni ljudje iz Kranjskega na Štajersko in Koroško, ki nakupujejo tam posestva in jih potem razkosajo, ter s tem domače prebivalstvo na podli način ob zemljo spravljajo (to so dobrote, ki jih imamo iz Kranjskega!) Govornik je nadalje omenil, kako se velikanske svote državnega denarja na Kranjsko meče (tako se gradi na Kranjskem vodovod na državne troške, mestu Ljubljana se je milijone kron v žrelo vrglo, za posušenje ljubljanskega barja se je zopet milijone žrtvovalo, ustanovilo se je obrtno šolo, nadalje šola za umetno rokodelstvo itd.) Pri tem tožijo slovenski klerikalci še vedno, da se premalo stori. Dr. Korošec naj ne pozabi dejstva, da sta on in njegova stranka skozi dolgo časa preprečila vsako delo za ljudstvo, torej tudi za slovensko ljudstvo... Končno je omenil poslanec Marckhl tudi velikansko revščino, ki jo je povzročila toča v ormožkem okraju in za katero vlada še ni ničesar storila, vkljub temu, da je že nad 6 mesecev preteklo. Ako se da za Ljubljano na podporah 900.000 K, potem bi se lahko tudi tem vboгим davkoplačevalcem v ormožkem okraju pomagalo... Zanimivo je pač, da se noben slovenski poslanec ni na revno slovensko ljudstvo v ormožkem okraju spomnil. Priti je moral šele nemški poslanec, da je za to ljudstvo besedo dignil! V splošnem je bil govor vrliga, delavnega poslanca Marckhl vlezelnimiv in mu gre vsa hvala za njegov trud in za njegove nesebično delovanje!

Posl. Marckhl za prebivalstvo v ormožkem okraju. Iz Dunaja se z dne 17. t. m. poroča: Nemško-napredni poslanec g. Marckhl prišel je danes k ministerstvu za notranje zadeve in k finančnemu ministerstvu. Opozarjal je zopet na velikansko bedo in revščino, ki jo je povzročila grozovita toča v ormožkem okraju. Doslej vlada za tako hudo prizadeto prebivalstvo še ničesar storila ni; dala je le par praznih obljub, od katerih pa nikdo ničesar odgrizniti ne more. Stvar pa je seveda nujna, kajti ljudstvo je lačno! Tamošnji poslanec hofrat Ploj seveda nima časa, da bi za take potrebe skrbel; on se mora brigati za narodnostno gonjo... Poslanec Marckhl pa je od vlade z vso odločnostjo zahteval, da naj takoj in izdatno prebivalstvu pomaga! Obja ministra sta tudi poslancu Marckhl obljubila, da bode težko prizadeto prebivalstvo ormožkega okraja vsled neumornega delovanja vrliga poslanca Marckhl v kratkem primerne podpore dobilo. Čast g. Marckhl! Ljudstvo pa naj se pri bodočih volitvah na to spominja in naj voli namesto prvaških hofratov može, ki ga bodejo v državnem zboru tudi resnično zastopali!

Hofrat Plojeva cunjja, ki se tiska v Ljubljani pod zaščito ljubljanskih prototnikov, ki jo ne čita skoraj nobena živa duša, ki jo plačuje „vitez brinjeve veje“ Ploj, da mu poje slavo, ki je tako revna, da se gotovo sama sebi smili, — ta cunjica torej hoče z nami polemizirati. Oj mi razumemo to željo! Ta cunjica pač misli, da je to dobra in cena reklama, ako mi o nje pišemo. In zato nas tako rekoč milo prosi za to reklamo. Pa ne bo nič, ne bo nič! Nam se sicer ta listič smili. Ne vemo, če je tiskar Drag. Hribar, bivši „štrumpffabrikant“, plačan. Tudi ne vemo, koliko odškodnine dobiva tisti „žurnalst“ Srečko Magolič, ki s svojim neznanim imenom Plojeve

Vzemite,

ako ste nabodni, hripavi ali zaljubljeni in ako težko dihate, Fellerjev fluid z a. Eissalid. Mi sm' se sami prepičali pri prvih bolečinah, bolečinah v vratu itd. o njegovem zdravilnem kašelj, odstranjujočem, osvežujočem vplivu. Poiskani ducat 8 kron 60 vin. franko. Izdovalec edno apoteker E. V. Feller v Scabici, Elsaplatz št. 241 (Hrvatsko).

brinjeve in druge kozle krije. Ali to vemo, da imamo pri „Stajercu“ v upravnistvu več oseb vposlenih, kakor je resničnih naročnikov omenjene cunjice. In zato povemo temu c. k. hofratu Ploju, ki je podoben židovskemu agentu, kateri pride skozi okno v sobo, ako se ga vrže skozi vrata, temu slovenskemu hofratu Ploju, ki še danes slovenskega jezika ne zna, temu Ploju, ki dokazuje s svojo politično eksistenco le pomanjkanje gotovih moralčnih lastnosti, — mi se z njegovo ljubljansko cunjjo ne bomo prepirali. Ko bi nam bila ta cunjja nevarna, bi to morda storili. Ali ker je ta cunjja odvisna od nemškega denarja, ki se je v Plojevem žepu nabral, zato molčimo raje. Ako se bodejo posebne nesramnosti v Plojevi cunjji nadaljevale, potem bomo enkrat povedali, kaj mislijo Plojevi sorodniki o temu brinjevemu gospodu. Capito???

„Obrekovalec dr. Kukovec izroččen.“ Pod tem naslovom je objavil svoj čas celjski list „Deutsche Wacht“ članek. V članku se je prijel načelnika „narodne stranke“ dr. Kukoveca malo ojstro za ušesa, ker je celo vrsto oseb popolnoma brez dokazov sodnijsko naznanil in v naznanilih obrekoval. Dr. Kukovec se seveda novi naslov „Verleumdner“ (obrekovalec) ni dopadel. Zato je vložil proti odgovornemu uredniku „D. Wacht“, g. Guido Schidlo, tožbo zaradi žaljenja časti, čes da ta ni zabranil objavo omenjenega članka. Prva obravnava se je preložila. Toženi urednik je namreč za članek ponudil — dokaz resnice. O glavni razpravi, ki bode gotovo mnogo zanimivega prinesla, poročali bomo še natančneje. Čudno se nam pa še danes zdi, da ni poklical g. načelnik „narodne stranke“ pisca žaljivega članka pred porotnike. Ali se boji celjskih porotnikov, kakor se bojijo njegovi pristaši mariborskih? Ne vemo, res ne vemo, če se bode Kukoveča čast reparirala, ako se tožari z odgovornim urednikom. Pri temu je tudi še nevarnost, da ta urednik doprinese dokaz resnice. Vbogi Kukovec!

Trgovci in prvaki. V zadnji „Straži“ čitamo pod naslovom „Slovenskim trgovcem ob novem letu“ članek, ki je ravnotako predrzen kakor — neumen. Pisec dotičnega članka ima same velike misli v glavi, tako velike, da jih tudi sam ne razume. Ustanoviti hoče neko veliko zvezo vseh slovenskih trgovcev na Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem. Nadalje hoče ustanoviti slovenske banke in bogve kaj še vse. Ta misel je otročje-neumna, kajti pisec si niti predstavljati ne zna, kaj je trgovina. V svojem članku pa piše omenjeni pisec tudi dobesedno tako-le: „Slovensko časopisje trobi dan za dnevom: Svoji k svojim! Ljudstvo vboga in hiti v slovenske trgovine, ki si pa po večini naročajo blago od nemških veletržcev“ itd. Vidite, slovenski kmetje, tukaj je „Straža“ enkrat nehoté resnico govorila in s tem tudi vso obolost, vso praznoto klica „Svoji k svojim!“ označila! Vse tiste „narodne štacune“, ki lovijo kupece kakor šinter pse, ki vpijejo o svojem „slovenstvu“, da postaja človeku slabo in zavijajo najslabšo cikurijo v rdečo-plavo-beli papir, — vse te „narodne štacune“ torej jemljejo svoje blago od — nemških veletržcev. Mi bi vam tukaj lahko imena naštel! Kdor hodi v tako „narodno štacuno“, ne stori torej ničesar drugega, kakor da plačuje iz „narodnih ozirov“ še posebni dobiček temu ali onemu „narodnjaku“. Zato bode vsak pametni človek raje naravnost v nemško ali napredno trgovino šel!... Sicer je pa naravnost nesramno, ako hlinijo klerikalno-prvaki listi zdaj nakrat nekako „prijateljstvo“ do trgovcev. Kdo pa je trgovcem na Slovenskem doslej največ nasprotoval? Prvaki klerikalci in nikdo drugi! Kdo pa je ustanovljal na zločinski, naravnost roparski način tista nesrečna „konzuma društva“, ki so vsa poginila, za katera plačujejo zapeljani kmetje še danes krvave svoje denarje in ki so imela edini namen, ubiti, izstradati, lakotni izročiti poštene trgovce in obrtnike... Vi prvaki klerikalci bodejte trgovcem na Slovenskem pomagali? Poplačajte najprve dolgove vaših prokletih „konzumov“, dajte kmetom tisti denar nazaj, katerega ste jim s temi „konzumi“ oropali — in potem pridite! Ali tudi potem vam bodejo pametni trgovci — hrbet pokazali.

„Straža“ proti kmetom. Mariborski list

„Straža“ je glasilo kaplan Koročeve „kmetске zveze“. Človek bi torej mislil, da bode ta list vsaj navidezno branil interese kmetov. Na jeziku imajo ti ljudje vendar po navadi toliko „ljubezni do kmeta“, da bi morali vsi slovenski kmetje že davno postati sami Rotšildi, ko bi jim ta klerikalna jezična „ljubezen“ kaj pomagala. Semtertja pa uide klerikalcem njih pravo mišljenje. In pravo klerikalno mišljenje je nezmerno sovraštvo proti kmetom... Slučajno smo vzeli mariborsko „Stražo“ št. 147 z dne 20. decembra v roke. Prebrali smo te žalostne klobasarije in pršli končno tudi do rubrike „Koroško“. V tej rubriki poroča „Straža“ iz Celovca o draginji in hušje kakor vsak čifutski list pade čez slovenske koroške kmete, čes da ti mleko in jajce predrago prodajajo. Klerikalna „Straža“ pravi, da delajo koroški slovenski kmetje „naravnost nesramne cene“. Tudi grozi, da bodejo klerikalci vpeljali „protiagitacijo“ proti kmetom — menda tako, kakor so enkrat ljubljanske narodne babe napadle kmetice z dežniki. In zdaj vprašamo: Ali ni tako pisanje „Straže“ naravnost škandal? Ta list naj bi bil „kmetški list“, ki kmetom niti krajcarja zaslužka ne privoščil? Ali misli ta farška gospoda, da je kmet le tovarna živina? Pisaci „Straže“ so večinoma duhovniki. Zakaj pa oni pri stolninah 2 krat, 5 krat, ja 10 krat in 50 krat več računajo, kakor bi to po Jožefovi postavi smeli? Naj nam „Straža“ le še enkrat pride, da je kmetški list! Tak list, ki pade kmetom v hrbet in ki hujska bedasto občinstvo na kmete, tak list naj se skrrije! Kmetje, ali še vedno ne bodete odprli oči? Ali ne poznate zdaj svojih največjih sovražnikov? Niti tistih vbogih krajcarjev, ki jih kmeti pri jajcih in mleku zaslužite, vam klerikalni prvaki ne privoščijo... Sram jih naj bode!

Neupošteni klerikalni župan. „Stajerc“ je že poročal v dopisu v čudnem postopanju z občinskimi denarjem, ki ga je udomačil klerikalni župan Šuler v Grižah pri Celju. Zdaj poročajo tudi drugi nemški listi o tej zadevi. Graški „Arbeiterwille“ n. p. poroča tako-le: Župan v Grižah, ki je pristaša slovensko-klerikalne stranke, zakrivil je v občini nemaršeti v znesku 3000 kron. Tudi fajmoštra in razne tercijalke je opeharil za mnogo tisočakov (!). Neki kmet, ki je zanj dober stal, je popolnoma uničen. Skupni dolgovi Šulerja znašajo okroglo 64.000 K; temer nasproti pa znašajo aktiva samo 20.000 K. Baje je tudi klerikalna posojilnica hudo oškodovana... Tako poročajo listi. Mi smo že pred tedni na Šulerjeve svinjarije opeharjali; klerikalni listi pa so tega človeka še vedno podpirali in hvalili. Klerikalcem je pač vse eno, če je človek tudi slepar in bogve kaj, samo da trobi v njih rog. Da je tudi klerikalna posojilnica na Šulerjev lim sedla, temu se ne čudimo; kajti prvake posojilnice so že navajene, denar pri oknu vun metati. Zanimivo je le, da se je pustil tudi fajmošter opehariti; po navadi so črni gospodje v denarnih stvareh zelo previdni in malokdaj se zgodi, da bi kmet farško bisago opeharil... Vbogi občani, ki so bili doslej tako nazadnjaški, da so se pokorili farovski komandi! Zdaj vidijo plodove klerikalnega gospodarstva! Upamo, da se bodejo kmetje od tega slučaja mnogo naučili in da bodejo v bodoče previdnejši — pri volitvah!

Kako je fajmošter od krsta nosil. (Le, le, glej ga le, le, lej, lej ga le.) Piše se nam: Kakor vam je znano, dragi bralci, govorniki narodovci, klerikalci, cigani in popi slovensčino v takih izrazih, da je sam vrag ne razume. Ako kateremu teh hinavcev praviš kaj bolj po domače, te niti razumeti neče. Eden izmed takih je tudi naš prezvišeni fajmošter, o katerem vam razložim tukaj eno lepo in smešno zgodbo. Da me boste razumeli, bom vam bolj po domače povedal. To vam je narodnjak (ne bedak kakor drugi), naroden je od svojih nog čez poldrag-mecniški trehuh do svojega temnorudečega nosa. Morebiti se smejiš temu narodnjaku. Lahko je tak, saj ne poje premalo, popije več. Neko jutro, ko je stisnil sv. mašo, je moral krstiti nekega otroka in potem je lazil k zajutрку. Tudi botra in babica sta se podali v šnopsarijo, katera se je nabajala v mežnariju blizu cerkve ter sta ga pol litra vili v zasušene žolodce. Potem pa gresta precej po narodnjaško k fajmoštru, da plačata krstnino in da vpiše tega novorojenca v

krstne bukve. Brez vsega trkanja na vrata, stopita v sobo. V sredi hiše pri mizi je sedel fajmošter kakor kaki apotekar, prebiral „Stajerca“, v ustih je držal debelo cigaro, kakor bi jedel ajdinsko kolino. S prijaznim jezikom jima reče: „Le pridita bliže, si bodedo kaj, kaj, pogovorili“. In res je ta pogovor trajal tako dolgo, da je botra ali kuma položila dete na poleg stoječ klop, ker roke se ji otrpele. Seveda jima je tudi nekaj od „Stajerca“ pod nos vtikal. Ker sta pa bili botra in babica precej žganični, sta se ne veliko zmenili za njegove nauke. Ko vidi gospod apotekar, da nič ne opravi pri teh ženskah, vzame krstno knjigo, jo odpre in vpraša botro: „Kaj je otroku ime?“ Botra: „Južek je“. Fajmošter: „Ne tako, Jožef je“. Fajmošter: „Kako se oče zove?“ Botra: „Šmolcuhov Janža.“ Fajm.: „To je nemško povedano. Torej je po slovensko: mastni Janez Puh. Kaj pa je mati?“ Botra: „Ena sirota poleg Janža.“ Fajm.: „Kako se ona piše, to mislim.“ Botra (en čas prestavlja na slovensko), potem pa se zadere: „Mastna Puhovka, ali Puhova maščalaga.“ Fajm.: „Kaj pa ji je ime?“ Botra: „Mica je.“ Fajm.: „Dobro, torej po slovensko Marija Maščalaga rojena Puh.“ Fajm.: „Kaj pa je oče?“ Botra: „Kučar je.“ Fajm.: „Kaj je to kučar?“ Botra: „Tak en fretar.“ Fajm.: „No, ima kako posestvo?“ „Ja, tak eno gulo ma.“ Fajm.: „Kaj je to gula? Ali je kmet, ali želar?“ Botra: „Ne želar ne, šostar je.“ Fajm.: „Ina konje, ali krave?“ Botra: „V štali nisem bila, ker je v hiši porodila.“ Sedaj pa je postal fajmošter hud in je vrezaval z nogami od tla, z rokami pa po mizi, naposled pa vpraša: „Koliko jih je vseh pri hramu?“ Botra nekoliko časa računa na prste, potem pa zakriči: „Šestnajst s svinjami vred!“ Sakrabo!t, sakrabo!t... Zdaj je skočil fajmošter po koncu, razburjen ko stari krokodil. Botra se je vsa prestrašila, mislila je, da jo bo zadavil ter je letela po stopnicah, kakor ekspresni avtomobil. Stara babica pa kar skozi okno, ter je letela za botro in kričala: „Bog te — — — ker se je precej pototkila. Fajmošter pa je pobasal dete, ga potisnil v cekar, nataknil na palico, ga telebnil na ramo in je korakal za njima, kakor bi smokoj cirkial. Pa ni mogel tako urno nogati, kakor botra in babica. Ko je ves moker dospel v bližnjo vas, so mu psi otroka zbudili, ker so ljajali nad njim, kakor nad kakim judom. Ljudje, ki so to figuro videli, so se smejali, da bi skoraj popokali, ter so pravili: Le, le, glej ga le, le, lej, lej, ga le, kak nobl gre... Jezen je bil, da bi dete vrgel s cekarom vred proč, ker je cvililo na njegovih širokih plečah. Ko je prišel skozi vas, potem se je šele domislil, v svoji grozni jezi, da je dal otroka eni ženic, ki jo je srečal ter je rekel: Bodite tako prijazni in zanesite tega fašenka k Šmolcuhovemu Janžu... To je videl in povedal „Stari Kokuržola.“

Kaplan in vila. Poroča se nam, da je bivši minorit in sedanji kaplan v Slivnici Belšak kupil v ptujski okoliščini znano vilo Čilenšek, ki jo je posedovala zdaj znana češka družina Scholz. Cena je bila 20.000 K. Mešetaril pa je pri tej kupčiji znani klerikalni poslanec Pišek... Pač zanimivo, kajti vsak dan se ne zgodi, da bi „vbogi“ kaplan vilo kupil. Nasprotno, nam je v malo takih slučajev znano. Ko se je v državni zbornici pred leti razpravljalo o nepotrebnem zvišanju duhovniških plač, takrat so klerikalni govorniki drug za drugemu ostali in tožili in jokali, da se vbogim kaplanom tako slabo godi, da morajo le krompir v oblicah jesti in ob velikih praznikih fižol, da imajo raztrgane čevlje, da so kaplani sploh največji revčki na božjem svetu. Človeku, ki razmer ne pozna, so se ti vbogi kaplančki res morali smiliti. In duhovniške plače so se zvišale! Zdaj pa prihajajo vse mogoče novice med svet. Kaplani si kupujejo gorice, prodajajo vino, živijo prav lepo po gostilnah, nosijo glace-rokavice in lakaste štifletne, z eno besedo, ne vidi se jim ravno, da so posebno revni. In zdaj pride še poročilo, da je kaplan Belšak vilo za 20 tisočakov kupil... Hmhha, čuli smo, da se je peljal pred kratkem „po opravkih“ na Dunaj. Hudomušni ljudje govorijo, da ima na Dunaju denar naložen. Naj si boče kakor boče, na vsak način stojimo pred dejstvom, da je kaplan vilo kupil. Kristus ni imel prostora, da bi trdno svojo glavo spočil, kaplan Belšak pa ima vilo! Mi mu jo privoščimo in

Naš koledar je izšel! Košta s pošto 70 vin. Kupujte ga!

zaradi nas si lahko „izstradani“ kaplani kar palače zidajo. Ali dva vprašanja sta odprta: Prvič: kje je dobil pobožni kaplan Belšak denar za nakup te vile? Drugič: zakaj sploh en kaplan na kmetih rabi vilo v Ptujju? ... Na prvo vprašanje je težko odgovoriti. Kot minorit si Belšak menda ni mogel dosti denarja prislužiti. Bil je takrat sicer tudi vodja ptujške „Marijine družbe“. Kolikor nam je znano, šteje ta „Marijina družba“ okroglo 400 članic. Od teh plačuje vsaka mesečno po 1 K, to je torej 400 K na mesec ali pa blizu 5.000 K na leto. O tem denarju se ne daje javnosti nobenih računov; denar shrani vodja in dela z njim po lastni glavi. Mi sicer ne trdimo, da si je Belšak morda od tega denarja „Marijinega društva“ kaj prihranil; Bog obvari. — ali vprašamo le: kam je šel in kam gre sploh ta denar? Pobožne device so sicer tako pobožne, da se za svoj lastni denar ne brigajo. Ali javnost je gotovo poklicana, da enkrat odločno vpraša: kam gre ta denar? Belšak boče vedel odgovora? ... Tudi na drugo vprašanje: zakaj rabi kaplan vilo? ne vemo odgovora. Belšak je še mlad in menda še ne boče šel v penzijo. Kolikor nam je znano, je Belšak dober prijatelj minorita Vavpotiča, ki je tako debel, kakor — ljudi, katerim gre dobro. Vavpotič je pa tudi zelo dober prijatelj Belšakovi gđ. sestri in je to prijateljstvo gotovo bolj platonično, nego ono s pokojno gospo K. Ali potrebuje morda vsa ta družina vilo? Potem bi moral priti na njo napis: „Vila platoničnega prijateljstva“ ... Hum! Kaj pravite k temu, ljudje božji???

O prvaki posojilnici v Brežicah se nam še poroča: Naše v „Štajercu“ izšlo razsvetljenje delovanja breziške „posojilnice“, ki je bilo popolnoma stvarno in je temeljilo točko za točko na resnici, povzročilo je v celjskem „Narodnem dnevniku“ prav čudni odgovor. Vbogi, duševno jetični „narodni“ članek se trudi, da bi s praznimi frazami zamorca belega opral. Dojisman taji odnostavno vse naše trditve. V svoji onemoglosti igra vlogo preklofutanega smrkolina, ki zbeži in pokaže od daleč jezik. Pod našo častjo bi bilo, ako bi se počeli z neumnim, skorinskoz zlaganim članom v „Narodnem dnevniku.“ Nam zadostuje prepričanje, da so čitatelji „Štajerca“ naš članek o prvaki posojilnici brali in razumeli. Na ta način ve prebivalstvo v breziškem okraju natanko, koliko ima o prvaki „posojilnici“ držati.

Lepi kristjani! Najlepši in največji kristjani so seveda klerikali. Klerikalne liste pišejo večidel duhovniki in ti bodo menda že vedeli, kaj je pravo krščanstvo. Eden teh klerikalnih listov je mariborska „Straža“, ki je pod neposredno komando največjega kristjana dr. Korošca. Po našem skromnem „brezverskem“ mnenju bi torej ta list v nobenem oziru ne smel nasprotovati verskim šegam, še manj pa se iz krščanskih šeg norčevati. Nemci imajo m. dr. lepo navado, da se pozdravljajo z besedo „Grüss Gott!“ Kakor znano, pomeni to „Bog te pozdravi!“ Na vsak način je to lep, krščanski pozdrav! Mariborska „Straža“ pa se iz tega pozdrava naravnost norčuje. V zadnji svoji številki (z dne 20. decembra) je „Straža“ popačila krščanski pozdrav „Grüss Gott!“ v bedasti „Griass koh!“ Kaj ko bi se mi enkrat norčevali le iz rdečega nosa tega ali onega politikujočega farja. Takoj bi bila „vera v nevarnosti.“ Ti blagoslovljeni gospodje pa se naravnost iz krščanskega pozdrava javno v časopisju norčujejo in mislijo pri temu še, da so bogve kaj junaskega storili. Pač lepi, lepi kristjani!

Z reveži norca brijejo! Kdo? Prvaki klerikali! V zadnji „Straži“ z dne 20. decembra čitamo na prvem mestu sledečo novico:

„Podpora po suši. Poslanci Slov. kmečke zveze so ponovno posredovali pri voditelju poljedelskega ministerstva in pri fin. ministerstvu zaradi podpore po suši. Dosegli so, da se je podpora že dovolila. Toliko na znanje onim, kojim se je od okrajnih glavarstev drugače poročalo.“

To je vse lepo, ko bi bilo — resnično! Pa je žalibog vse zlagano! Ako se prvaki poslanci danes bahajo, da so kaj za po suši prizadete posestnike pridobili, potem se kinčajo s tujim perjem. Vse, kar se je doseglo za nesrečne kmete, dosegli so napredni možje, napredni poslanci in načelniki! Državna poslanca Marckhl in Malik,

deželni poslanec Ornig, ki so delovali in delovali, prosili in zahtevali, da se kmetom pomaga. Klerikalni poslanci pa so med tem časom za ministrski frak dr. Sušteršiča državni zbor razbili, so lenobo pasili in ljudstvo tarbali! Ali ljudstvo ni več tako neumno, da bi takim lažem verovalo!

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici se nam piše: Pretečeni teden zasledovali so ljudje v Črešnjevski občini neke prikazni, katere več časa niso mogli presoditi. Eni so sodili, da morda gospodje letos hišno žegnovanje že pred prazniki dovršujejo; pa to ni, ker hodita skupaj dva: — drugi so rekli, da hodijo trije kralji, pa zopet manjka eden. Ljudje so si glave trli, ali dognalo se je, da se baje občinske volitve bližajo; so šele namreč volilni listi na razgled in že hodi ekszupnik Janez Sušnik (po našem mnenju bi ta gospod od 19. novembra ne smel več župnikovati) v spremstvu častitega g. kaplana po hišah, nadleguje ljudi ter šunta za volitvo. To delo bi pač bilo celo zastoj, kajti za zdajno volitev se pač nihče ne bode brigal, kateri razmere pozna. Župnikova stranka je občinski voz črez koleca in ročice v blato zapeljala in naj ga tudi izvleče. Prevzel je namreč pred 4 leti klerikalni odbor obč. urad v najlepšem redu; imeli smo poprej 30% obč. doklado; zdaj jih imamo pa 30 in 60%, velike dolgove in Bog pomagaj že štiri leta nikakoršnega računa! Čujte! Mi ne sodimo g. župana, mož je po svoji volji pošten, ter sam obžaluje, da je šel Sušniku na limanice. Tudi ljudstvo sploh sprevidi, pa nekaj prepozno, da je povsod narobe, kjer ima Sušnik komando, in če se ga uboga. Kaj ne, pane Sušnik! Voliti ne smem, sunital pa le še bom, če ravno me nihče več ne uboga, kakor le še en par zasleplencev in par potuhnenjenih babur. Pa nekaj drugo je, dragi Sušnik, kaj ne, — gre se za kožo, prišel bode čas Vaših računov, in če bi bili razumni možje v odboru vprašali, ki se še vendar tudi kje je neki Určkin denar itd. — 400 K za vinograd, 200 K za kor, 300 K za oltarje itd. Kakor Vi pravite ne bode šlo, kdor verjame bode zveličan, pa mi ne verjamemo, ker ni res. Zastopite? Se spoznate, g. Sušnik, Vaša nekdanjih besed, namreč: stol ima piškave noge itd. pa zdaj jih ima župnikov! Pred 10. leti ste se na priznici izrekli: kateri župan me ne bo ubogal, tisti bode šel, župnik pa bode ostal itd. in to v vseh treh občinah. Zdaj je pa stvar drugačija, župani še bodejo v fari ostali, župnik pa bode šel, in sicer za vselej in večne čase, kajti Bog je pravičen! Gospodu kaplanu pa svetujemo, da nikar naj ne grejo Sušniku v zanjke, gotovo se poznajo istega zvijače. Škoda bi bilo, da bi priljubljeni g. kaplan zaradi Sušnika trpeli na ljubezni in ugledu pri ljudstvu. Kolikor ljudi je že spravil Sušnik v nesrečo, kateri so ga posnemali ali ubogali, to je znano. Ekszupniku Sušniku pa želimo med drugim zdrave in vesele zadnje Božične praznike ter naj le fejšat agitira.

Mariborski okrajni zastop imel je 16. t. m. sejo, iz katere naj podamo sledečo kratko poročilo: Seji je predsedoval načelnik g. dr. Schindler. Po raznih manjših volitvah dovolilo se je celi vrsti občin dviganje 40 do 60% občinskih doklad, kakor se je to prosilo. Nadalje se je sklenilo vpeljavo marjadvorskega govejega plemenca v okrožju filijalke kmetijske družbe St. Ilj. Nadalje se je vzelo na znanje poročila o izidanju okrajne ceste skozi občino Ploderberg do okrajne ceste St. Jakob-sv. Jurij; o sprejemu posojila za šolo v Reifnig-Breznu; o sprejemu posojila za šolo v Leitersbergu in o poročilu deželnega odbora glede plače cestarjev. Občini Fraubheim se je dovolilo pogodbo za izmenjanje zemljiške parcele z župnijsko v svrbo povečanja pokopališča. Občini Roswein se je dovolilo sprejem posojila za izredno pokritje stroškov za ceste, mostove in vodovod v šoli. Občina Brezno prosi za zgraditev dovozne ceste k nameravanem dravskemu mostu obželesniški postaji. Cesto se bode zgradilo, kadar se zgradi most. Istotako se dovoli prispevek k zgradbi dravskega mostu pri Pobrežju in ceste od mostu do tržaške državne ceste; to pa, kadar se most zgradi. Občini Ribnica pri Maria-Rastu se dovoli 300 K podpore za nabavo gasilnega orodja. Štajerskemu skladu za slučaj ujmov se dovoli istotako 300 K

podpore. Nadalje je vzela seja poročilo o okrajnem računu za l. 1908 na znanje. Okrajni zbor izjavil se je tudi najodločneje proti vpeljavi novega nameravanega vinskoga davka. Končno se je izjavil zbor tudi proti otročji agitaciji prvakov, da naj bi se napravilo na koroski železnici dvojezične napise. Ti napisi bi bili nepotrební, kajti ljudstvo samo je popolnoma z nemškimi, splošno znanimi napisi zadovoljno. Hujskačev pa ne bode nikdo poslušal, še manj pa vbogal... V splošnem je dokazala seja, da dela napredni okrajni odbor mariborski koristno za gospodarstvo prebivalstva. Le tako naprej brez ozira na besno divjanje hujskačev in prvakiških strankah!

Iz Hoče. V Račjem ustanovi se nova orožniška postaja. Dosedanja livniška postaja pa se preseli v Hoče. Bilo je to zelo potrebno.

Slov. bistriška mala železnica. 10. t. m. bilo je eno leto, odkar so to železnico od postaje v mesto Slov. Bistrica otvorili. V tem letu rabilo je železnico okroglo 54.000 oseb. Iz tega se pač vidi, kako potrebna je bila in gre g. županu Stiger in direktorju Versolatti, ki sta se največ zanjo trudila, vsa zahvala.

Letni in živinski sejni na Štajerskem.

Sejni brez zvezdic so letni in kramarski sejni; sejni, znamenjavani z zvezdico (*) so živinski sejni; sejni z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejni.

Dne 27. decembra v Brežicah (svinjski sejem); v Vitanju**, okr. Konjice; v Lipnici** Dne 28. decembra v Ormožu (svinjski sejem); v Stradnu, okr. Čmurek; v Spielfeldu*, okr. Lipnica. Dne 29. decembra na Ptujju (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje. Dne 30. decembra v Gradcu*; v Gradcu (sejem z mlado živino). Dne 31. januarja pri Sv. Juriju ob juž. žel.** okr. Celje; v Ormožu*; v Celju*; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 4. januarja v Ormožu (svinjski sejem); v Radgoni*. Dne 5. januarja v Konjicah*; na Bregu pri Ptujju (svinjski sejem); na Ptujju (sejem s konji); govodom in ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Lučah (sejem z drobnico), okr. Arvsk.; v Gradcu (sejem z rogatino in konji). Dne 7. januarja na Spodnji Polskavi (svinjski sejem), okr. Slovenja Bistrica; v Gradcu (sejem z mlado živino). Dne 8. januarja v Brežicah (svinjski sejem).

Anton Kalischnigg †. V Breznu umri je nepričakovane hitre smrti g. Anton Kalischnigg, veleposesnik, občinski svetovalec in član okrajnega zastopa. Pokojnik je bil izvrstni gospodar in v sled svoje poštenosti splošno priljubljen. V svojem mišljenju je bil vedno vrli naprednjak in so mu volili v raznih zastopih opetovano izkazali svoje zaupanje. Bil je požrtvovalen in vesten mož. Zdag ga je vzela smrt, ko je dosegel komaj 52. leto življenja. Bodi mu domača zemlja lahka, kajti spomin njegovih prijateljev mu ostane zvest!

Iz Ptujja se nam poroča: (Prepoved razdelitve novoletnih daril kupcem). Povodom gremišnega shoda trgovskega gremija v Ptujju, ki se je vršil 20. decembra, se je v svrbo zabranjenja nepoštenne konkurence sprejel sklep, da se razdelitev novoletnih daril kupcem ali njih uslužbencem ne dovoli. Trgovci, ki bi se te zapovedi ne držali, se bodejo za vsak posamezni slučaj z redno kaznijo v znesku 20 kron kaznovali. — Obenem pa so darovali trgovci v Ptujju znesek 200 kron za vbožce in sicer se je sklenilo, da se odda večji del te svote onim dobrodelnim uredbam, katerih naloga je, podpirati vbožce kmetijskih občin.

Kmetijsko društvo v Ptujju imelo je 19. t. m. sejo, na kateri se je odločno proti nameravanemu novemu vinskemu davku izjavilo.

Nakup posesti. Direktor E. Scheyer nakupil je graščinsko posest v Planini s žago v Sevnici za 3.000.000 K.

Velika povodenj v Celju. Iz Celja se poroča, da je v sled hudega deževja Savinja za 4 metre narasla. Vsa celjska okolica je preplovljena, mestni park stoji v vodi, ravno tako razne ceste. Pot v Savodno in Teharje je zaprta. V plinarni delajo požarniki, da ne pride voda v peči. Voda še vedno narašča.

Mladi tatovi. V Mariboru so vjeli 12 letnega dečka, ki je hotel neki ženski škatljio s pekarijo ukrasti. Več 12—13 letnih šolskih pobov je tudi razne tatvine pri trgovcih izvršilo. Upamo, da bode „štaberl“ pel!

dosaj opazili. Dohodki iz denarjev „Stiftunge“ cerkve v Neuhausu in najemnine od zemljišč značajno letno okoli 580 K. G. župnik, ali bi ne zadostovalo, ako bi mi reveži letno le ostalih 120 K plačali? S tem bi bila svota 700 K skupaj. In mi kmetje zaslužimo denar težko, bolj težko, kakor gospoda... Tako se bode enkrat lajmestra vprašalo. Ali takrat se bode slisal glas: Kmetje, nikar ne mislite, kajti lajmester vam to ne dovoli! Nikar ne čitajte, posebno „Stajerca“ ne! Ako že hočete čitati, potem vzemite „Mir“, po domače „S-Mir“ v roke, kajti ta še ni nikdar kaj slabega pisal (?!), nikdar še ni lagal (??), nikdar še ni čast kradel (??), kajti „Mir“ je „kriščanski“ list, čeprav ni njegovo kriščanstvo kakor ono farskih hujšakačev niti toliko vredno, kakor lanski sneg.

Grafenauerju na uho hočemo par prijaznih besed povedati. Začasa zadnjih deželnozborskih volitev je hodil ta orglar Grafenauer na Štajersko ondodnim slovenskim klerikalcem pomagati. Dobro, to je njegova stvar. Istotako je njegova stvar, da je v državni zbornici zvezan z enim kaplanom Korošcem. Znano je pa tudi, da se Grafenauer na vseh svojih shodih dela za največjega kmeta. „Dobro“ Grafenauer je prijatelj slovenskega kmeta, on je pa tudi prijatelj klerikalno-stajerskega kaplana dr. Korošca. List tega dr. Korošca pa je „Straža“ v Mariboru. In zdaj pride najbolj zanimivo. V zadnji „Straži“ z dne 20. decembra beremo v rubriki „Koroško“ članek, ki z naravnost nesramnim izrazom inpada slovenske kmete, čes da prodajajo svoje blago v Celovcu predrago. Grafenauer, Vaša dolžnost je, da se v „S-Miru“ odločno potegnete za slovenske kmete, katere dela Vaš prijatelj za oduhuje! Radovedni smo, kdo Vam je ljubši, štajerski farski hujšakač ali pa slovenski, koroški kmet! Odločite se, Grafenauer, za enega ali za drugega morate biti. Govorite!

Zopet napredna zmaga. Pri občinskih volitvah v Ebentalu pri Celovcu so zmagali nemški naprednjaki z 90 proti 74 klerikalnimi glasovi. Korošči, naprej za napredek!

Za častnega člana imenoval je občinski odbor v Marja Rainu g. grefa Zeno Goessa, bivšega deželnega glavarja.

Pobegnil je iz Paternaiona fabrikant Johan Staber. Povedal tega ni nikomur, niti svojim — upnikom ne. Beže je zapustil okoli 10.000 K dolga.

Roparski umor? Na cesti v spodnji Drauburg so našli v bližini gostilne Blodnig mrliča vžakarja Filipa Sušnik. Na glavi je bil hudo ranjen. Sušnik je bil 84 let star in so ga smatrali za bogatega človeka. Vled tega ni izključeno, da se ni na njem roparski umor izvršil.

Železniška nesreča. Ženo čuvaja pri postaji Arnoldstein je povozil vlak in jo usmrtil. Pokojnica zapušta svojemu nesrečnemu možu 7 otrok.

Zmrznil je pri Celovcu delavec Jakob Bergant iz Kranjskega. Mrliča so pripeljali na pokopališče v sv. Rupret.

Požar. V sv. Mohorju pogorela je ena hiša, nadalje gospodarsko poslopje in rlin. Vzrok požara ni znan.

Razstrelba. Na Plešnici pri Beljaka so kamenje streljali. 24 letni Jakob Mikl je prišel strelju preblizu in ga je kamenje grozovito raztrgalo.

Samomor v fjakerju. Zaradi slabih gmotnih razmer ustrelil se je 27 letni Tomaž Rainer v Celovcu. Pustil se je s fjakerjem domu peljati in v vozu je izvršil samomor. Bil je hitro umrtev.

Po svetu.

Od petroleja. 27. avgusta 1859 našel je ameriški inženir Drake v bližini mesta Titaville na Pensilvanskem (Am.) prvi studenec petroleja. Za razsvetljavo se rabi petrolej torej komaj 50 let.

130 letna žena umrla je pred kratkem na otoku Luzon. Skupno porodila je 14 otrok, od katerih jih je še 6 živih. Imela je 93 vnukov in 162 pravnukov ter 4 prapravnukov. Vseh potomcev te žene je 273 oseb.

100 tisoč kron zapustil je zdravnik dr. Peter Krammer v Korošcu-gradu nemškemu šolskemu društvu. Pokojnik je zapustil sploh vse svoje premoženje v dobročelne namene.

Sodba reških roparjev. Poročali smo svoj čas, da so trije ruski roparji v Beki napadli

banko, ustrelili blaginika in oropali precej denarja. Roparji so ruski judje, ki so mislili tudi pri nas ruske šege vpeljati. Eden je bil oblojen na dosmrtno, drugi pa na 15 letno ječo, tretjega so oprostili.

Veseli pater. Franciskan Fidelis v Obernilu (Švicja) nabiral je za svoj kloster mile darove. Ko je imel okroglo 800 frankov zbranih, zbežal je v Zürich in tam denar z dekletami zažugal. Potem je prišel nazaj in trdil, da so ga tatovi oropali. Sodnija je fidelnega patra Fidelisa na 13 mesecev prisilne delavnice obsodila. V Švicji so strogi. Pri nas bi k večjem za kazen dobro — furo dobil.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Pozor!

Kdor ima seno ali slamo za prodati ali kdor hoče seno ali slamo kupiti, naj to naznani. Omeni naj tudi, ali želi krmo za govedo ali za konje. Vse ponudbe (z najnižjo ceno franko Ptuj) in sploh vse tozadevne dopise sprejema uredniščno

upravnništvo „Štajerca“ v Ptuj.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Loterijske številke.

Graec, dne 11. decembra: 1, 12, 48, 44, 54

Trst, dne 18. decembra: 72, 37, 18, 21, 9.

Kdor hoče na naše inzerate odgovor, naj priloži vprašalnemu pismu retur-marko. Brez marke ne pošiljamo odgovora.

Devdirja je najzanesljiveje sredstvo po zimi proti razmetu metanju na sadnem drevu, kakor: uli (Schiffbau, krvna ul, Birsau), proti raku, mahu, grinu na deblu; pri raku „devdirja“ se skorja delja pogodi, vsa jajca metanja kakor polnice in glive se skorja delja pogodi. Tudi se rabi „devdirja“ (primoča) z človeko proti napadanju delci po divjadu. „Devdirja“ naj se rabi edino po zimski in najprej z 10—15% mo, drugič pa z 2—5% mo tekočino. 1 kila devdirja košta od 60—600 vin. Dobi se pri fabriki karbolnega K. Avenarius, Amstetten, Lefels.

Pekarija. 780

ki je popolnoma upravnjena in ima dober sad, se pod dobrimi pogoji da v najem. Več pove lastnik g. Fr. Jenke v Opjetzli.

Krepki učenc

se sprejme v vsjakarski delavnici g. Jos. Goriupp v Ptuj. 780

Krepki učenc 767

se takoj sprejme v pekariji Jos. Orsag, Ptaj.

== Išč e ==

se 3 ležbe hlapca in 3 dek' pri nemu posvetniku blizu Celovca na Koroškem za novo leto 1910. Več pove upravnništvo „Štajerca.“ 772

Podpisana banka, zastopana po g.

== Leopold Voller, učitelju ==
v Ljutomeru

dovoli pod najboljšimi pogoji posojila z jamstvom (Burghaft) proti dolžnemu pismu. Poplačilo na mesečne obroke po dogovoru.

Eskompte na menice. Kredit na menice. Posojila na vrednostne papirje. Posojila na hipoteke.

Vloge denarja

neposredno pri zavodu v Graecu se najbolj obrestujejo. Zunanji vložniki dobijo šake poštne hranilnice.

Deležne vloge članov vživajo od 1903 naprej 4 1/2 deloboička v znesku

Naslov banke:

Südmärkische Volksbank, Graz
Radetzkystrasse 1. v lastnem poslopju. 798

Lovski paznik (Jagdaufseher)

ki še par let nastavljen in zaprežen služ, krepak in zdrav, se pri graščini Turniš pri Ptuj takoj sprejme, kamor so tudi naznanila ali prodnje poslati. 801

Delavni in trezni viničarski ljudje

ki se zamorejo izkazati z dobrimi spričevali, se sprejmejo takoj v Stadtbergu pri Ptuj.

Vpraša se pri

F. C. Schwab

špicerijska trgovina „gold Kugel“, Ptuj, Hauptpl.

Cepljene trte

dobro raščene z bogatimi korenami, Burgunder, Kising, Gutedel, Solvaner, Traminer, Mosler, Portugiser, Muskateler in Ruländer v velikem in malem se dobijo pri

■ P. Srebre v Mariboru ■

Tegethoffstrasse 23.

Oskrbnik (Wirtschaftler)

oženjen, ako mogoče brez otrok, za malo posestvo na Hrvaškem, čisto na štajerski meji, se išče. Izpoznati se mora dobro pri sadju in vinogradu (cepljenju itd.) ter biti sploh zmožen v kmetijskem delu, kajti on mora povsod sam delati, kjer je lastnik samo poletni 2 1/2 meseca tam. Plača K 300 — na mesec, lepa soba in kuhinja za rabo, krava pri hisi, dva tr četlet kmetijskih produktov, ki tam rastejo. Vstop per 2. ali 3. januarja 1910. Posudbe nemško ali slovensko pod J. F., Dunaj IV., Schönburgstrasse 46, T. 10. 810

Viničar

z 4—6 delavskimi močmi, se sprejme v službo, plača za njega 30 kron na mesec, pristo stanovanje pol orala zemlje ter si lahko kravo redi, ostali bi bili plačani na dan, moški po leti K 160, po zimi K 140, ženske po leti K 110, po zimi K —90, otroci po zaslugi.

Isotari se sprejme tudi

en vrtnar in dva hlapca

Kje? pove uredništvo tega lista. 811

Največja nesreča

BUCH GRATIS

Največja nesreča

ki more človeka zadeti, je potovo dolgo-trajna bolezen, ki ga postji brez restvirani. A vkljub temu bi mnogo bolnikov se rešnje našli, ko bi le na pravi poti pridobitev svojega zdravja iskali. Mnogo bolnikov se ne ve, da imamo v galvanični trajni električni sredstvo, da vplivamo vsajeno proti splošni slabosti živcev, reumatizmu, glavobolu, pomajkanju spanja, stetenosti, strpljenja in podoben stanja, neurazilji, servenzema motenja prebavljanja, pomajkanja krvi, slabosti venske vrste in različnim ženskim boleznim.

Popisali smo svoje zdravilno metodo v zanimivi knjigici in jo pošljemo vsakomur, ki se ni nas obrne.

gratis in franko

pod zaplato kverto, brez vsake narave, to broturo. Nikar ne se ni v Avstriji tako vredno knjigicu občinstvu zastonj poslati.

Elektro-terapeutična ordinacija,
Dunaj, I., Schwangasse 1, Mezzanin odd. 74.

Kupon za brezplačno knjigo:

N. spr. 26.12.09

elektro-terapeutična ordinacija
DUNAJ, I., Schwangasse 1, mezz. odd. 74.

Prosim, pošljite mi knjigo: „Kaspara o moderni elektro-terapiji“ zastonj in franko pod zaplato kverto.

Ime: _____

Naslov: _____